

Sygn. akt VIII C 752/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 sierpnia 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Zuchora

po rozpoznaniu w dniu 7 sierpnia 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko R. P.

o zapłatę 11.680,74 zł

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.680,74 zł (jedenaście tysięcy sześćset osiemdziesiąt złotych i siedemdziesiąt cztery grosze), w tym kwotę:
 - a) 10.911,64 zł (dziesięć tysięcy dziewięćset jedenaście złotych i sześćdziesiąt cztery grosze) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 14 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty,
 - b) 543,02 zł (pięćset czterdzieści trzy złote i dwa grosze) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty,
 - c) 226,08 zł (dwieście dwadzieścia sześć złotych i osiem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 sierpnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.790,84 zł (trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt złotych i osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 752/18

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2017 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W., reprezentowany przez pełnomocnika, wytoczył przeciwko pozwanemu R. P., w elektronicznym postępowaniu upominawczym, powództwo o zapłatę 11.680,74 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 10.911,64 zł od dnia 14 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 543,02 zł oraz od kwoty 226,08 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 21 lipca 2016 roku zawarł z pozwanym R. P. umowę kredytu nr (...), na mocy której oddał do dyspozycji pozwanego określoną sumę pieniędzy, którą pozwany miał zwrócić w terminie i na warunkach określonych w umowie. Pozwany nie uregulował zadłużenia wynikającego z tej umowy, stąd umowa została przez powoda wypowiedziana. Pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie uregulował dochodzonej należności, na którą składa się niespłacony kapitał 10.911,64 zł, 543,02 zł odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w

wysokości 10% od dnia 21 listopada 2016 roku do dnia 19 maja 2017 roku, a także 226,08 zł odsetek za opóźnienie w wysokości 14% od dnia 21 listopada 2016 roku do dnia 13 czerwca 2017 roku. **(pozew k. 3-5)**

W dniu 20 listopada 2017 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, który następnie utracił moc na skutek wniesienia przez pozwanego sprzeciwu, zaś sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi. **(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5v, sprzeciw k. 6-7v, postanowienie k. 10)**

Po przekazaniu sprawy z e.p.u., powód uzupełnił braki pozwu i podtrzymał powództwo w całości. **(pismo procesowe k. 19-19v)**

W sprzeciwie pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł zarzut nieudowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości, zarzut nieudowodnienia istnienia podstawy do wypowiedzenia umowy i wymagalności roszczenia, a także zarzut przedawnienia roszczenia. W razie uwzględnienia powództwa wniósł o rozłożenia zasądzonego roszczenia na raty i orzeczenie o kosztach procesu na podstawie art. 102 k.p.c. Pozwany wniósł także o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. **(sprzeciw k. 6-7v, k. 33-36)**

W odpowiedzi na sprzeciw, pełnomocnik powoda podtrzymał powództwo. **(pismo procesowe k. 42-43v)**

Postanowieniem z dnia 5 września 2018 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych i ustanowienie pełnomocnika z urzędu. **(postanowienie k. 56-57)**

Na rozprawie w dniu 7 sierpnia 2019 roku pełnomocnik powoda ani pozwany nie stawili się, zostali prawidłowo zawiadomieni o terminie rozprawy. **(protokół rozprawy k. 62, potwierdzenie odbioru k. 60, k. 61)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 lipca 2016 roku powód zawarł z R. P. umowę kredytu ratalnego nr (...), na mocy której Bank udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 11.763,32 zł na zakup towarów (w tym 10.000 zł kredytu do wypłaty i 1.763,32 zł prowizji, która została także skredytowana na mocy § 1 ust. 3 umowy), na okres 36 miesięcy, który pozwany zobowiązał się zwrócić w terminie i na warunkach określonych w umowie wraz z prowizją i odsetkami. Kredyt miał zostać spłacony w równych miesięcznych ratach po 379,57 zł każda, płatnych do 20-go dnia każdego miesiąca, przy czym pierwsza rata była ratą wyrównawczą w wysokości 376,30 zł, płatną do dnia 20 sierpnia 2016 roku.

Strony ustaliły m.in., że kredyt jest oprocentowany według zmiennej stopy procentowej, która w dniu zawarcia umowy wynosi 10%. Dla obsługi kredytu Bank otworzył i zobowiązał się prowadzić przez cały okres trwania umowy bezpłatny rachunek o numerze wskazanym w § 3 ust. 4 umowy, na którym będą gromadzone środki pieniężne wpłacane przez kredytobiorcę celem spłaty kredytu, przy czym pozwany zobowiązał się zapewnić na tymże rachunku kredytu środki na pokrycie wymagalnych należności banku w terminach ich wymagalności.

W umowie ustalono, że w razie opóźnienia w spłacie kredytu, od kwoty przeterminowanej bank będzie pobierał podwyższone odsetki w wysokości maksymalnych odsetek za opóźnienie określonych w art. 481 § 2¹ k.c. (§ 8 umowy). Ponadto bank był uprawniony do wypowiedzenia umowy z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia w razie opóźnienia kredytobiorcy z zapłatą pełnej raty wynikającej z harmonogramu spłat, za co najmniej jeden okres płatności, pod warunkiem wezwania kredytobiorcy przez bank do zapłaty zaległości w terminie nie krótszym niż 14 dni roboczych i braku spłaty zaległości w odpowiedzi na to wezwanie we wskazanym przez bank terminie (§ 10 umowy).

Pozwany zobowiązał się także informować bank każdorazowo o zmianie adresu zamieszkania i adresu korespondencyjnego, a w razie niewywiązania się z tego obowiązku – wszelka korespondencja miała być doręczana na ostatni adres korespondencyjny podany bankowi (§ 12). **(kserokopia umowy k. 19-21v, zestawienie należności i spłat kredytu k. 44, okoliczności bezsporne)**

Pozwany nie wywiązał się z obowiązku terminowych spłat rat kredytu, w związku z czym pismem z dnia 2 lutego 2017 roku bank wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 1.151,16 zł, w tym 873,15 zł tytułem zaległych rat kredytu, w terminie 14 dni roboczych od dnia doręczenia pisma, pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. Z uwagi na nieuregulowanie zaległości w terminie, pismem z dnia 9 marca 2017 roku, doręczonym pozwanemu 16 marca 2017 roku, bank wypowiedział umowę kredytu. **(kserokopia wezwania do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 22-24, kserokopia oświadczenia o wypowiedzeniu wraz z potwierdzeniem odbioru k. 25-26, zestawienie należności i spłat kredytu k. 44)**

Pomimo kolejnego wezwania do zapłaty z dnia 19 maja 2017 roku, pozwany nie spłacił zadłużenia.

Pozwany podniósł, że kilkakrotnie zwracał się do powoda z prośbą o rozłożenie zadłużenia na raty, jednak nie uzyskał pozytywnej decyzji. W odpowiedzi na taki wniosek, w piśmie z dnia 23 czerwca 2017 roku bank wskazał, że ostatecznej wpłaty na poczet zadłużenia pozwany dokonał w dniu 16 listopada 2016 roku, stąd m.in. bank nie może przychylić się do prośby pozwanego dotyczącej zawarcia porozumienia obejmującego spłatę zadłużenia w ratach. **(kserokopia wezwania do zapłaty k. 27, zestawienie należności i spłat kredytu k. 44, kserokopia pisma k. 45, okoliczności bezsporne)**

W dniu 13 czerwca 2017 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, w którym wysokość zobowiązania pozwanego wobec powoda z tytułu powyższej umowy bankowej określono na kwotę 11.680,74 zł, w tym kwotę: 10.911,64 zł (tytułem niespłaconego kapitału kredytu) z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 14 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty, 543,02 zł (tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 10% od dnia 21 listopada 2016 roku do dnia 19 maja 2017 roku) oraz 226,08 zł (tytułem odsetek za opóźnienie naliczonych od kwoty niespłaconego kapitału w wysokości 14% od dnia 21 listopada 2016 roku do dnia 13 czerwca 2017 roku). **(wyciąg z ksiąg bankowych k. 15, zestawienie należności i spłat kredytu k. 44)**

Do dnia wyrokowania pozwany nie zapłacił powodowi kwoty dochodzonej pozwem. **(okoliczności bezsporne)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron procesu.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie.

Rozważania w niniejszej sprawie rozpocząć należy od oceny zgłoszonego przez stronę pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia, skuteczne podniesienie przedmiotowego zarzutu jest bowiem wystarczające do oddalenia powództwa bez potrzeby ustalenia, czy zachodzą wszystkie inne przesłanki prawnomaterialne uzasadniające jego uwzględnienie, a ich badanie w takiej sytuacji staje się zbędne (por. uzasadnienie uchwały pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 17 lutego 2006 r. III CZP 84/05, OSNC 2006/7-8/114 oraz uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2010 r., I CSK 653/09, Lex nr 741022). Zarzut ten okazał się niezasadny. W przedmiotowej sprawie znajdował zastosowanie trzyletni termin przedawnienia przewidziany w art. 118 k.c. Z zapłatą kwoty 873,15 zł pozwany zalegał niewątpliwie już w lutym 2017 roku (zaś każda miesięczna rata wynosiła 379,57 zł i zalegania z zapłatą jednej pełnej raty rodziło po stronie banku uprawnienie do wypowiedzenia umowy kredytowej), jeśli nawet w poczet zadłużenia dochodzonego w przedmiotowej sprawie wchodziłaby pierwsza rata kredytu wymagalna 20 sierpnia 2016 roku (zaś tak niewątpliwie nie było, co można ustalić analizując zestawienie należności i spłat kredytu), roszczenie dochodzone pozwem nie byłoby przedawnione, gdyż powództwo zostało wytoczone już 8 sierpnia 2017 roku (13 miesięcy od zawarcia umowy).

W przedmiotowej sprawie niesporne było, że strony łączyła umowa kredytu z dnia 21 lipca 2016 roku. Podkreślić także należy, że pozwany wprawdzie w toku procesu kwestionował roszczenie powoda, zgłaszając szereg zarzutów w sprzeczności od nakazu zapłaty, jednakże jednocześnie na wypadek uwzględnienia powództwa wnosił o rozłożenie zadłużenia na raty, a także, jak sam przyznał w uzasadnieniu sprzeciwu, kilkakrotnie zwracał się do powoda z prośbą

o rozłożenie zadłużenia na raty, jednak nie uzyskał pozytywnej decyzji, zatem już na etapie przedsądowym pozwany w istocie uznawał roszczenie powoda, tak co do zasady, jak też wysokości, czego wyrazem były wnioski o rozłożenie należności na raty. Pełnomocnik powoda wyjaśnił zresztą z jakiej przyczyny wnioski te nie zostały przez powoda uwzględnione i przytoczył, że w odpowiedzi na taki wniosek, w piśmie z dnia 23 czerwca 2017 roku bank wskazał, że ostatniej wpłaty na poczet zadłużenia pozwany dokonał w dniu 16 listopada 2016 roku, stąd m.in. bank nie może przychylić się do prośby pozwanego dotyczącej zawarcia porozumienia obejmującego spłatę zadłużenia w ratach, co nie uniemożliwiało pozwanemu dokonywania dobrowolnych wpłat na poczet zadłużenia (jednak wpłaty takie dokonane nie zostały).

Sąd uznał ponadto, że powód wykazał zasadność dochodzonego w sprawie roszczenia w zakresie należności dochodzonej pozwem. Powód załączył do akt sprawy zarówno samą umowę kredytu zawartą pomiędzy stronami, która jasno precyzuje warunki umowy stron, w tym wysokość poszczególnych rat, termin ich płatności i wysokość należnych odsetek oraz prowizji, na której wysokość pozwany wyraził zgodę, a ponadto załączył zestawienie należności i spłat kredytu za okres od dnia 21 lipca 2016 roku do dnia 20 kwietnia 2017 roku, które w pełni obrazowało historię spłat rat kredytu. Wreszcie powód wykazał, że roszczenie jest wymagalne, a wypowiedzenie umowy kredytowej było zasadne (dokonane w związku z zaleganiem przez pozwanego z zapłatą ponad jednej pełnej miesięcznej raty) i prawidłowe (dokonane po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy do zapłaty zaległości w terminie 14 dni od doręczenia wezwania, zaś samo wezwanie i wypowiedzenie doręczone). Ponadto powód wykazał jakie było końcowe zadłużenie z tytułu spornej umowy. Godzi się przy tym przypomnieć, że przepisy ustawy Prawo bankowe (art. 7) dopuszczają możliwość prowadzenia przez banki dokumentacji w formie elektronicznej, co oznacza, że wyciągi generowane na podstawie takiej dokumentacji mogą przybierać formę wydruków komputerowych. Omawiany wydruk zestawienia należności i spłat kredytu, załączony przez powoda, został opatrzony informacją o dacie wygenerowania, ma charakter kompletny, widnieją na nim dane pozwanego, rodzaj umowy i jej numer. W ocenie Sądu, w świetle powyższego, brak jest podstaw do kwestionowania prawdziwości zestawienia należności i spłat kredytu, zwłaszcza, że pozwany nie wykazał w żaden sposób (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby zostały one w nieprawidłowy sposób utworzone, utrwalone, przekazane, przechowywane i zabezpieczone. Wskazać wreszcie należy, że pozwany nie wykazał (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.), aby poza wpłatami wykazanymi w załączonym przez powoda zestawieniu, dokonał innych wpłat, a tym samym nie wykazał, że spełnił świadczenie w większym zakresie, aniżeli wskazywanym przez powoda. Reasumując, w oparciu o przedłożoną umowę kredytu oraz pozostałe dokumenty, Sąd przyjął, że pozwany nie spłacił zadłużenia z tytułu przedmiotowej umowy w kwocie dochodzonej niniejszym powództwem, co dodatkowo potwierdza wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 13 czerwca 2017 roku. Wprawdzie tego rodzaju wyciągi zostały pozbawione mocy prawnej dokumentu urzędowego, to jednocześnie nie budzi wątpliwości, iż jako dokument prywatny podlegają one ocenie przez Sąd. W kontekście zgromadzonego materiału dowodowego nie może przy tym budzić wątpliwości okoliczność, że po stronie powoda ziściły się przesłanki uprawniające do wypowiedzenia przedmiotowej umowy bankowej, zaś samo oświadczenie powoda w tym zakresie zostało sporządzone w prawidłowy sposób, a następnie przesłane pozwanemu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, orzeczono jak w pkt pierwszym sentencji wyroku.

M.-prawną podstawę roszczenia odsetkowego powoda stanowił przepis art. 481 § 1 k.c., zgodnie z treścią którego jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. regulującego zasadę odpowiedzialności stron za wynik procesu. Powód wygrał proces w całości, a zatem należy mu się od strony pozwanej zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości.